

מסכת עדיות

פרק ה' משנה ז'

בשעת מיתה אמר לבנו,بني, חור בה בארכעה דברים
שחייבתי אומר. אמר לו, ולמה לא תזרף בה. אמר לו, אני
שמעתה מפני המרבאים, והם שמעו מפני המרבאים. אני עמדתי
בשםועתי, והם עמדו בשםועתו. אבל אפה שמעת מפני יחיד,
ומפני המרבין. מוטב להניח דברי יחיד, ולאחן בדברי
המרבין. אמר לו, אבא, פקד עלי לחבריה. אמר לו, אני
מקוד. אמר לו, שמא עילה מצאת بي. אמר לו, לאו. מעשיך
יקרבוך ומעשיך ירחקוך: